

*Štěpán zvolal: „Vidím nebesa
otevřená a Syna člověka, jak stojí
po Boží pravici!“*

(Srov. Sk 7,56)

Věříme, že jako svatý Štěpán, tak i salesián Dona Boska

P. Václav Hurník

v sobotu 26. 12. 2020 uviděl Vzkříšeného Pána a přijal jeho pozvání.

S vděčností Bohu za 75 let jeho života,
s prosbou za spásu jeho duše
vytvoříme společenství při mši svaté

ve středu 6. ledna 2021 v 11 hodin

v kostele sv. Josefa (Don Bosco) v Moravské Ostravě.

Prostor pro osobní rozloučení bude již od 9:00 v kostele.
Celé rozloučení bude možné sledovat na webových stránkách

www.boscoostrava.cz.

Po mši tělo Václava bude uloženo do kněžského hrobu na hřbitově
v Polance nad Odrou.

Děkujeme za Vaše modlitby.

spolubratři salesiáni
salesiánská rodina

příbuzní a přátelé

Václav Hurník se narodil 21. 9. 1945 Ostravě -Vítkovících jako starší ze dvou bratří. Pokřtěn byl v Ostravě-Vítkovících, dětství prožil s rodiči v Polance nad Odrou. Otec Arnošt Hurník pracoval jako elektromontér ve Vítkovických železárnách, matka Marie byla mnoho let v domácnosti a pracovala v zemědělství. Základní školu navštěvoval v Polance nad Odrou, kde také záhy začal se svým mladším bratrem Jendou ministrovat v kostele sv. Anny. Farář Alois Vičar jim dal dobré základy do života.

Po vyučení se elektromontérem pokračoval ve studiu na Střední průmyslové škole elektro-energetické v Ostravě, kde maturoval v roce 1968. V mládí se zapojil do skautského hnutí. Přes bratrance Aloise Hurníka se seznámil v roce 1970 se salesiánem P. Václavem Filipcem. S bratrem Jendou se účastnili víkendových a prázdninových setkání mládeže v Dobré u Frýdku. Se salesiánem Pavlem Kuchařem a dalšími vrstevníky navštěvovali na Ostravici P. Josefa Novosada.

Noviciát zahájil v roce 1974 pod vedením Václava Filipce. První sliby složil roku 1975 ve Velkých Karlovicích. V době normalizace absolvoval spolu s dalšími salesiány tajná kněžská studia. Na kněze byl vysvěcen roku 1984 v Berlíně pomocným biskupem Wolfgangem Weiderem.

V roce 1986 zakoupili s bratrem a dalšími salesiány dům poblíž poutního místa Maria Talhof u vesnice Filipovice na Opavsku, kde pořádali akce pro mládež. Dalším místem pro pastorační mládeže bylo Orlí hnízdo nad obcí Čeladná. Do roku 1990 pracoval jako technik ve Vítkovických železárnách.

Začátkem devadesátých let se spolu s novici a dalšími kněžími podílel na setkání chlapců na Hadince v Oderských vrchách. Po 15 letech kolem roku 2009 se tato setkání obnovila a Václav se aktivně účastnil setkání chlapů a jejich dětí.

V letech 1990 – 1994 se zapojil do rekonstrukce kostela a salesiánského domu Don Bosko v Ostravě, který salesiáni postupně přebírali od krajské vojenské správy. V roce 1994 se přestěhoval z Ostravy do Jaroměřic nad Rokytnou a působil v okolních farnostech Lipník u Hrotovic, Lukov, Litohoř a Jakubov u Moravských Budějovic. Později se přestěhoval do M. Budějovic, odkud pokračoval v pastorační práci a také sloužil v Domě sv. Antonína, který provozují Milosrdné sestry sv. Karla Boro-mejského.

V září 2018 se ze zdravotních důvodů vrátil do rodného kraje a sloužil svátostně téměř do posledního dne spolubydlícím v Charitním domě sv. Václava v Ostravě – Heřmanicích. Před koronavirovou pandemií pravidelně uděloval svátost smíření každý pátek v kostele sv. Josefa (Don Bosco).

Typické pro něj bylo za totality neúnavné opisování, tisk a šíření křesťanské literatury, v čemž pokračoval po revoluci přepisováním nahrávek a kopírováním textů. Byl praktickým, manuálně zručným člověkem, který tíživé situace komentoval slovy: „Aby nás Pán Bůh při zdravém rozumu zachovati ráčil.“

Zemřel v Městské nemocnici v Ostravě po krátké těžké nemoci 26. prosince 2020.